

Дѣвойчице, хубавице!
Поглашай, теб' са молю:
Кажн ми, пиле дѣ сѣдишь,
Да додж дай ми волю.

Пѣнима и ма остави
Гжрдички да раствора,
На Бога дѹшж да прѣдамъ
Надъ двѣйки-тѣ от-гора.

Да видкшь мой-то гърчице
За тѣхъ какъ е горѣло;
Какви съмъ мѣки теглаз азъ
За теой то лице бѣло!

Не ты ли съмъ, дѹшнице, м азъ
На младость да с' изгубиж?
И какъ кайди-вашъ да ѹмрж
Защото тебе любѣж!

Саа са пиле, остави
Отъ тоз' инатъ проклетї
Смиланна и ми харижи
Саа' нейки-тѣ и двѣти.

Азъ помируанени зрѣнца
Оз ѹста шж ги погладыж